

A politikusi kiváltság

2021 október 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Földi lerántotta a leplet!

A Védett Társadalom Alapítvány kuratóriumi tagjainak országjárása során nem csupán az alapítvány céljai kerülnek terítékre, hanem a napi politika és a már megkezdődött 2022-es választási kampány tematikája is. Ilyenkor a hallgatóság soraiban a kérdezők mellett a véleményt kifejtők kérnek szót. Vérmérsékletük szerint minősítik a magyar politikai elitünket, nem kifejezve a bulvármédiában használt jelzőket a kormány és a baloldali tagjaival kapcsolatban. Ugyanakkor a semleges pályáról figyelő számára is egyértelmű, hogy kifakadásuk gyakran a normalitás féltése miatt kerül elő.

Választások idején a politika két alappillére összekeveredik, illetve az ellenérdekeltelek szándékosan keverik össze azokat. Az egyik ezek közül a pártok, erőtér programjának artikulált stratégiája, értékrendje és ideológiája. Mindaz, amit képviselnek és kormányzati pozícióból meg kívánnak valósítani. Például jogosan merül fel a kérdés, hogy a Fidesz–KDNP az elmúlt három ciklusban, amíg kormányzott, hogyan tett eleget például a családtámogatás, az adókedvezmény, a rezsicsökkentés ügyében vállalt programjának? Egyértelmű, a felsorolásban helyet kell hogy kapjanak az el nem végzett, bár megígért fejlesztések elmaradásának okai is. Nyilván a rováncs a baloldali pártokra is igaz. Mit tettek, amikor hatalmon voltak? Ellenzéki helyzetben is képesek voltak-e támogatni olyan kormányzati törekvéseket, amelyek állampolgári érdeket szolgáltak? Hogyan definiálják saját politikai hitvallásukat, és milyen stratégiát követnek majd választási sikerük esetén?

A másik értékmérő, ami a közvélemény által könnyebben azonosítható és értelmezhető, az adott politikai párt tagjainak konkrét tettei vagy másként a gyarló és esendő ember hatalmi pozícióban való megjelenése. A politikus és a politikai célok a közvélemény szemében összetartozó fogalmak, sőt kampány idején kifejezetten kettéválaszthatatlanok a szavazók elméjében és majd a szavazólapon az x-ek bejelölésekor. Vagyis az egyes politikus esendősége, meggondolatlansága vagy önérték-érvényesítése képes felülírni a hatékonyabb és állampolgári értelemben elremutatóbb programot és törekvést. Hogy ez rendben van-e így, főleg kérdés, mert korunkban a választási kampány modern foratókönyv szerint zajlik, ahol a lejárató, negatív stílus viszi a prímet. Még akkor is, ha megvan a veszélye, hogy ezzel mindkét szemben álló fél veszít, léket kap törekvése, hiszen saját táborát is kétsége közé sodorhatja.

Ez a társadalom közép- és hosszú távú politikai ízlésvilágát rossz irányba tereli, az általános emberi normákat és az együttélés minőségét nem kívánt módon befolyásolja. A „ha a másik teheti, nekem is követnem kell” elv szakmai alaptétel a kampányfőnökök irodáiban, viszont könnyen veszélyt jelenthet a politikai célok kiteljesedésére. Ha ugyanis a lejáratásban az egyébként programjában silányabb oldal lesz ügyesebb és főként eredményesebb, mit kap nyakába – legalább négy évre – az ország népe? Nem is beszélve arról, hogy ilyen körülmények között a spekulánsok hadereje erősödik a normalitás híveivel szemben.

A fenti eszmefuttatás köznapi megjelenítése: „mert ezek tolvajok”, tömör, nem túl bonyolult kijelentés. Mit is takar mindez? A minősítés sugallja, hogy lopni a hatalomban lévőknak tudnak. Ez persze nem ilyen egyszeri, hisz a lopás a törvény által üldözendő bűncselekmény, amit bárki pártállástól függetlenül képes elkövetni, különösképp ha hajlama van rá. Ezért a gyanút, vélelmezést minden esetben büntetőfeljelentés kell hogy kísérje a bizonyítékokkal egyetemben. A feljelentés elmaradása szintén bűncselekménnyé válhat, mégpedig a hamis vád, rágalmozás stb. törvényi tényállása miatt.

A fogalmak egy jogállamban következményekkel együtt értelmezhetőek. További furcsaság, hogy a lopással vádoltak közül sokan válasz nélkül hagyják a feltételezést, mert politikai jelzőként kezelik, és nem gondolják, hogy az igazságszolgáltatást be kellene vonni a „kampányvitába”. Nehéz vitatkozni azzal a ténnyel, hogy a világon mindenhol elnyerés az egyes politikai erőtér saját klientúrája. Például ennek reményében támogatják gazdasági és más érdekkörök pénzzel az Egyesült Államokban az elnökjelölteket a választások idején. Nyíltan meg is fogalmazzák, hogy győzelem esetén az adományozók várják az ellenszolgáltatást. Értetők okoknál fogva a társadalomnak nehéz elfogadni ezt a valóban kettős mércét, még akkor is, ha a hatalom – klientúraépítés közben – azért érzékelhetők erőszaktörekvéseket tesz a szavazók életminőségének javítására. Minden országban hasonló a helyzet a politikus és az érdekvényesség összefüggésében.

Jó lenne, ha a választási kampányok sajátos szóhasználata fellazult világunkban is megfelelné az elfogadható szemantikai követelményeknek. Azért is, mert mi, a többség még szó szerint értelmezzük a lopni, hazudni, kiereszokolni szavakat. A közemberek véleménye szerint jelentésük politikai és köznapi értelemben is ugyanaz. Nem lehet másként értelmezni akkor sem, ha azt kampánycélok ragasztják egyik vagy másik politikusra. Ráadásul

bizonyított lopás esetén mindenkit, így a politikusokat is törvény elé kell állítani, mert ez az elvárható társadalmi minimum. Ahogy az ok nélkül rágalmozó sem mentesülhet a felelősségre vonás alól, mondván: „kicsit túlzott a kampány hevében”.

Földi László - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló